

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش ریاضی با استفاده از بازی بر نگرش به ریاضی، خودکارآمدی ریاضی و خلاقیت دانش آموزان ششم ابتدایی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، علوم ورزشی و تربیت بدنی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا مرادی - کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب

الف تانوردی نسب - کارشناسی ارشد علوم تربیتی تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور واحد همدان

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف شناسایی تاثیر آموزش ریاضی با استفاده از بازی بر نگرش به ریاضی، خودکارآمدی ریاضی و خلاقیت دانش آموزان پایه ششم دبستان انجام شده است. روش این پژوهش نیمه آزمایشی (با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل) بود که در آن از یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل با پیش آزمون پس آزمون استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانش آموزان مقطع ششم ابتدایی شهرستان کبودرآهنگ در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ به تعداد ۳۰۰ نفر بودند. نمونه آماری براساس طرح پژوهشی ۳۰ نفر در نظر گرفته شد که به صورت مساوی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. با توجه به طرح پژوهشی و دوره طولانی مدت آموزشی، این روش نمونه گیری در این پژوهش در دسترس بود. داده های مورد نیاز با استفاده از پرسشنامه های نگرش به ریاضی ایکن (۱۹۷۱) پرسشنامه خودکارآمدی ریاضی پوراقدم یامچی و بهرنگی (۱۳۸۸) و پرسشنامه خلاقیت تورنس (۱۹۶۵) گردآوری شد. همچنین طرح مداخله با استفاده از برنامه ۹ جلسه ۴۵ دقیقه ایالی ۶۰ دقیقه ای اجرا شد. داده ها با استفاده از آزمون مانکوا و آنکوا تحلیل شد. نتایج تحلیل نشان داد که آموزش ریاضی با استفاده از روش بازی بر نگرش به ریاضی، خودکارآمدی ریاضی و خلاقیت دانش آموزان ششم ابتدایی اثربخش است. براین اساس و با توجه به میانگین های تعدیل شده، آموزش ریاضی با استفاده از بازی بر بهبود نگرش به ریاضی، افزایش سطح خودکارآمدی ریاضی و افزایش سطح خلاقیت دانش آموزان پایه ششم ابتدایی اثر بخش است.

کلمات کلیدی:

ریاضی، بازی، نگرش به ریاضی، خودکارآمدی، خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1457112>

